

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 11144 af 26/07/2007 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse C-28-07 om hjælpemiddel - midlertidig udlån af ekstra plejeseng - familiebesøg - beskeden varighed

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500032-07

Ankestyrelsens principafgørelse C-28-07 om hjælpemiddel - midlertidig udlån af ekstra plejeseng - familiebesøg - beskeden varighed

Resume:

Ekstra plejeseng under et familiebesøg af 3 dages varighed fandtes ikke i væsentlig grad at kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne hos en kvinde, der var præget af lammelser primært i højre side af kroppen og meget nedsat lungefunktion.

Betingelserne for midlertidigt udlån af ekstra plejeseng som et hjælpemiddel var derfor ikke opfyldt under dette familiebesøg.

Der blev lagt vægt på, at kvinden havde fået bevilget en plejeseng til brug i sit hjem, samt at besøget var af så beskeden omfang, at bevilling af en plejeseng under opholdet måtte antages ikke at medføre en væsentlig lettelse i den daglige tilværelse.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007 - § 112, stk. 1, nr. 1 og § 112, stk. 1, nr. 2

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en kvinde, der var præget af lammelser primært i højre side af kroppen og meget nedsat lungefunktion. Hun var permanent kørestolsbruger. Kommunen havde bevilget bl.a. plejeseng i hjemmet. Kvinden havde ansøgt om støtte til lån eller leje af en plejeseng i en weekend, fordi hun skulle på familiebesøg.

Kommunen gav afslag med den begrundelse, at den vurderede, at udlån af en plejeseng i en weekend ikke var en stor lettelse i den daglige tilværelse i hjemmet. Kommunen henviste til, at kvinden var afhjulpel med en plejeseng i den daglige tilværelse i hjemmet. Kommunen vurderede, at der ikke var lovhjemmel til at yde støtte til udlån for en weekend.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse, da nævnet fandt, at kvinden var berettiget til dækning af udgifter til hjælpemidler til brug under et 3-dages ferieophold, jf. dagældende servicelovs § 97 (nu servicelovens § 112).

Nævnet lagde vægt på, at kvinden var bevilget en plejeseng til brug i sit eget hjem, og at betingelserne i dagældende servicelovs § 97 således måtte antages at være opfyldt. Hjælpemidlet var derfor en væsentlig lettelse i ansøgers dagligdag. Nævnet henviste desuden i sin begrundelse for afgørelsen til, at princippet i udlandsbekendtgørelsen, formålet i serviceloven samt lighedsprincippet måtte føre til, at også personer med nedsat funktionsevne skulle have mulighed for at holde ferie i Danmark i et rimeligt omfang.

Nævnet fandt, at kvindens ferieophold ikke havde et så beskeden omfang, at bevilling af en plejeseng under opholdet måtte antages ikke at medføre en væsentlig lettelse i den daglige tilværelse. Afslutningsvist bemærkede nævnet, at det var opmærksomt på Ankestyrelsens afgørelse offentliggjort som Principafgørelse C-49-06, og at nævnet fandt, at nærværende afgørelse ikke var i strid med Ankestyrelsens praksis. Nævnet havde bl.a. bemærket sig, at kommunen i nærværende sag ikke havde oplyst om andre steder, hvor kvinden kunne holde ferie, eller oplyst om omfanget af kvindens ferieophold.

I kommunens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at der syntes behov for yderligere præcisering af praksis omkring bevillingsniveauet for ekstra hjælpemidler i forbindelse med afholdelse af ferie. Kommunen var uenig i nævnets fortolkning af Principafgørelse C-49-06. Kommunen vurderede, at kvinden allerede var væsentlig afhjulpnet i den daglige tilværelse med de bevilgede hjælpemidler, herunder plejeseng. Korte ferieophold (af 3 dage) gav et så begrænset tidsmæssigt behov for ekstra hjælpemidler, og kunne derfor ikke ses at være en væsentlig lettelse i den daglige tilværelse. Væsentlighedskriteriet og dermed lovens betingelser for bevilling af hjælpemidler var derfor ikke opfyldt. Hvis borgeren havde behov for et ekstra hjælpemiddel i 3 dage, kunne hjælpemidlet ikke bevilges efter § 112. Under ferieophold i kortere perioder kunne borgeren eventuelt leje og få bragt en plejeseng. Udgiften kunne ikke dækkes efter § 112, idet der ikke var tale om behov, der gav væsentlig lettelse i dagligdagen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der kunne ydes støtte til et hjælpemiddel i form af en plejeseng under et 3 dages ferieophold hos familie. Sagen blev desuden behandlet som et supplement til Principafgørelse C-49-06.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at kvinden ikke var berettiget til midlertidig udlån af en plejeseng.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Begrundelsen for afgørelsen var, at det var en betingelse for at få støtte til hjælpemidler, at hjælpemidlet i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at kvinden ikke opfyldte denne betingelse i forbindelse med et familiebesøg af en weekends varighed.

Ankestyrelsen vurderede, at der ved det midlertidige udlån af den ansøgte plejeseng ikke reelt var tale om en væsentlig afhjælpning af de varige følger af kvindens funktionsnedsættelse og en væsentlig lettelse i den daglige tilværelse.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at kvinden havde fået bevilget en plejeseng til brug i sit hjem, samt at besøget var af så beskedent omfang, at bevilling af en plejeseng under opholdet måtte antages ikke at medføre en væsentlig lettelse i den daglige tilværelse.

Afgørelsen blev truffet ud fra en samlet vurdering af det ansøgte hjælpemiddels betydning for at kunne afhjælpe kvindens funktionssevnenedsættelse.